

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 64/2025-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti vyzovneniu Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/63/2023 zo 6. septembra 2024 a proti oznámeniu o vybavení podania Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. S-MSSR-014207/2024 z 3. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 22. januára 2025 doručená sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyzovnením okresného súdu a oznámením o vybavení podania sťažovateľa ministerstvom označenými v záhlaví tohto uznesenia.
2. Sťažovateľ bol rozsudkom okresného súdu sp. zn. 21T/63/2023 zo 4. decembra 2023 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) a g), ods. 2 písm. b) a ods. 3 písm. b) Trestného zákona s použitím § 138 písm. j) Trestného zákona. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 4. decembra 2023.
3. Dňa 28. augusta 2024 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľa označená ako „*žiadosť o preštudovanie a možnú úpravu rozsudku 21T/63/2023, 0T/19/2022 z dôvodu novelizácie trestného zákona*“. Napadnutým vyzovnením okresný súd sťažovateľovi oznámil, že oba trestné spisy boli okresným súdom preskúmané vzhľadom na to, že 6. augusta 2024 nadobudol účinnosť zákon č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, a to v spojení s nálezom ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 3/2024. Súd v rámci tohto prieskumu zistil, že a) v trestnej veci sp. zn. 21T/63/2023 nie sú splnené podmienky na postup podľa § 405a a § 405b Trestného poriadku a b) v trestnej veci sp. zn. 0T/19/2022 súd 20. augusta 2024 rozhodol podľa § 405b ods. 1 Trestného poriadku tak, že zvyšok trestu sťažovateľ nevykoná z dôvodu podľa § 84 Trestného zákona.

4. Následne podal sťažovateľ žiadosť na ministerstvo, aby odpoveď okresného súdu preskúmalo a začalo konanie na preskúmanie rozhodnutia v dôsledku zmeny zákona. Ministerstvo v napadnutom oznámení poukázalo na to, že dopad zmien Trestného zákona sa posudzuje iba do právoplatného skončenia trestného konania, neskôr len v prípade, ak novelou došlo k zániku trestnosti činu, čo však podľa ministerstva nie je prípad sťažovateľa. Ministerstvo poukázalo na to, že popri § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona (ktorý bol vypustený) bol totiž sťažovateľ uznaný za vinného aj zo spáchania krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pričom toto ustanovenie ostalo súčasťou právnej úpravy a vzhľadom na výšku spôsobenej škody nedošlo k zániku trestnosti činu. Napokon ministerstvo uviedlo, že nie je orgánom oprávneným na prieskum podľa § 405a a nasl. Trestného poriadku – tým je výlučne súd, ktorý rozhodol vo veci v prvom stupni. Podanie sťažovateľa preto bolo odložené.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ v podanej sťažnosti namieta, že posudzovaný rozsudok sa skladal z viacerých skutkov pokračovacieho trestného činu, ktorý každý bol spáchaný v iný deň a na inom mieste, preto nemôže spĺňať kvalifikačný znak závažného spôsobu konania a ani v jednom prípade spôsobená škoda nepresiahla 700 eur. Trestnosť skutkov preto zanikla a možno ich postihovať iba ako priestupky.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania [§ 39 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Ústavný súd konštatuje, že ústavnú sťažnosť je vo vzťahu k vyrozumeniu okresného súdu potrebné odmietnuť z dôvodu jej oneskoreného podania podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde. Napadnuté vyrozumenie bolo sťažovateľovi doručené 13. septembra 2024. Ústavná sťažnosť bola preto doručená ústavnému súdu zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty na jej podanie. Pre záver o potrebe odmietnutia ústavnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému vyrozumeniu okresného súdu bolo podstatné, že žiadosť o preskúmanie vyrozumenia ministerstvom nemožno považovať za účinný prostriedok nápravy vo vzťahu k tomuto vyrozumeniu. Lehotu na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k vyrozumeniu okresného súdu preto nebolo možné počítať od doručenia oznámenia ministerstva, ale už od doručenia samotného vyrozumenia okresného súdu.

8. Vo vzťahu k oznámeniu ministerstva konštatuje ústavný súd zjavnú neodpostatnosť ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde. Podstatné bolo konštatovanie ministerstva, že nie je orgánom oprávneným na prieskum rozhodnutí podľa § 405a a § 405b Trestného poriadku. Vyplýva to z § 405a ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého v takom konaní

rozhoduje samosudca, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni. Inými slovami, v podstate je jedno, akým spôsobom sa ministerstvo vyjadrilo k samej podstate podnetu sťažovateľa (napriek tomu, že ústavný súd víta snahu ministerstva o objasnenie situácie sťažovateľovi). Ministerstvo nedisponovalo a nedisponuje právomocou rozhodnutie okresného súdu zvrátiť. Odloženie podnetu sťažovateľa tak nemohlo zasiahnuť do jeho práv, a preto ústavný súd podanú ústavnú sťažnosť odmietol.

9. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd nepovažoval za účelné vyzývať sťažovateľa ani na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti (nedostatok právneho zastúpenia, ústavnoprávnej argumentácie), keďže je daný aj iný dôvod, ktorý bráni preskúmaniu napadnutých rozhodnutí. Pretože sťažnosť sťažovateľa bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami uvedenými v petite ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu